

Antallet af dem skal bestemmes paa den aarlige Generalforsamling. Og da den vedkommende Mand har Flertallet paa denne, bestemmer han, at kun han maa drive Fiskeri med Skovlvaad. Der staar i § 4, at der ogsaa maa fiskes med Ruser, jfr. dog § 6, og i § 6 staar der, at Generalforsamlingen bestemmer, hvor mange Ruser der maa fiskes med. Og saa bestemmer Generalforsamlingen — altsaa denne ene Mand —, at kun ved Søens Udløb maa der fiskes med Ruser, og Indtægten af dette Fiskeri gaar til en Fælleskasse, idet alle Lodsejere skal have Andel i Udbyttet. I de Aar, der er gaaet, siden dette Regulativ er stadfæstet, er der ikke udbetalt noget Udbytte. Denne ene Mand trawler Søen igennem med sine Fiskeredskaber og forhindrer de Lodsejere, som endnu har Fiskeriet, i at drive Fiskeri med Aaleruser. Det er gaaet saa vidt, at en fiskeriberettiget Mand, som en Nat havde udsat en Ruse og røgtet den og havde faaet Aalene i en Sæk, blev attraperet af det af denne ene Mand ansatte Opsyn og maatte, foruden at betale en Bøde, aflevere Aalene. Det er altsaa kommet dertil, at denne ene Mand i Kraft af de forpagtede Stemmer er i Stand til at hindre fiskeriberettigede Folk i at drive deres Fiskeri deroppe. Jeg synes derfor, at den omtalte Bestemmelse er uheldig og bør ændres. Jeg tror heller ikke, at dette Regulativ kan være i Overensstemmelse med Loven. Det maa nemlig være saaledes, at hvis en Mand bortforpagter sin Fiskeriet, er han ikke længere fiskeriberettiget, og saa kan han ikke bortforpagte sin Stemme. En Mand kan forpagte flere Fiskeparceller, saaledes at han raader over Halvdelen af Fiskevandet, men han kan efter min Mening absolut ikke forpagte Stemmer, han maa efter min Mening kun kunne raade over een Stemme. Dette maa absolut have været Lovens Forudsætning, og jeg antager derfor, at Regulativet er blevet stadfæstet under en fejl Forudsætning. Man har i Landbrugsministeriet ikke været tilstrækkelig klar over, at den lovlig indvarslede Generalforsamlings Beslutning kun var gennemført derved, at denne ene Mand raadede over Flertallet af Stemmerne. At man i Lovforslaget om Saltvandsfiskeri giver Fiskerne Adgang til at stemme ved Fuldmagt, forstaar jeg, idet det for Fiskere, der færdes paa Havet, ofte kan være umuligt at komme hjem til Møde og afgive Stemme. Men for Ferskvandsfiskeriet gælder dette ikke. De Fiskere, der driver Ferskvandsfiskeri, maa kunne møde og stemme, og man maa

i Ferskvandsfiskeriloven udmærket godt kunne slette den Bestemmelse, at andre kan møde med Fuldmagt og stemme for dem, der ikke møder. I alt Fald maa det slaas fast, at en Mand ikke kan bortforpagte sin Stemmeret. Jeg haaber, at den højtærede Landbrugsminister, naar han har undersøgt dette Forhold, vil sørge for, at det omtalte Regulativ ophæves, hvis det da overhovedet er muligt. Og jeg tror, at det maa være muligt at ophæve det. Det er sikkert blevet stadfæstet ud fra den Forudsætning, at det var lovligt vedtaget, og jeg betragter det ikke som lovligt vedtaget, naar det er vedtaget derved, at en Mand har forpagtet Stemmer, idet jeg mener, at dette er fuldstændig stridende mod Loven.

Ogsaa hvad Lovforslaget om Ferskvandsfiskeri angaar, tilsliger jeg mit Partis Støtte til det Arbejde, som skal foregaa i Udvalget.

Alfred Christensen: Det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) har ved Mødets Begyndelse anstillet en Sammenligning mellem Landbrug og Fiskeri. De Ligheder, der er til Stede, paatrænger sig ogsaa med Nødvendighed, men man kan ikke undgaa tillige at se de store og indgribende Forskelligheder. Medens Bonden pløjer paa en Jord, som han og hans Slægt maaske i lange Tider før ham har haft Ejendomsret til, pløjer Fiskerne det store, aabne Hav. Medens Bonden malter sin egen Ko, den være rød eller broget, malter Fiskeren den store blaa Ko, som Havet kaldes, ofte under store Farer, altid med Livet som Indsats. Fra gammel Tid har Fiskerne anset sig som frie og uafhængige. Det varede længe, inden der blev givet Love, som nødvendigvis maatte indeholde Politiforanstaltninger og Indskrænkninger i Friheden. Det varede længe, inden der kom saadanne Love, at Fiskeren følte, at han var et Led af Samfundet, og at han var under Kontrol. De første kontrollerende Fiskerilove, vi kender her i Danmark, var Lovene om Fiskeriet i Limfjorden, saaledes som det meget rigtigt er anført. Det har været længe, inden Danmarks Rigsdag fik Forstaaelse af Fiskerispørgsmaal. Jeg vil ikke tale om den ringe Forstaaelse, som Danmarks Domstole har haft af disse, ofte meget udviklede, Spørgsmaal, men det varede ogsaa længe, inden Danmarks Rigsdag indenfor sine Rækker fik en saadan Sagkundskab paa dette Omraade, at den virkelig med nogen Autoritet kunde behandle de forskellige foreliggende Spørgsmaal. Det har